

Izjava Hrvatskog psihijatrijskog društva (HPD) o pristupu i liječenju osoba s duševnim smetnjama tijekom epidemije koronavirusom

S obzirom na trenutnu izvanrednu situaciju uslijed opasnosti od zaraze koronavirusom COVID-19, a u skladu s postojećim smjernicama i preporukama međunarodnih psihijatrijskih udruženja (uključujući Svjetsko psihijatrijsko društvo), te Principima zaštite osoba s duševnim smetnjama i unapređenja skrbi za mentalno zdravlje (usvojenih rezolucijom Opće skupštine UN-a 46/119) koji navode kako neće biti diskriminacije na temelju postojanja duševnih bolesti, ali i međunarodnim i nacionalnim pravnim odrednicama poput Konvencije UN-a o pravima osoba s invaliditetom i Zakona o suzbijanju diskriminacije, te konačno općim stručnim i etičkim načelima pristupa i liječenja osoba s duševnim smetnjama, a imajući na umu da se radi o posebice ranjivoj skupini članova društva ističemo sljedeće:

- 1) Ne bi smjelo biti značajnije razlike u pristupu i liječenju same zaraze koronavirusom COVID-19 između osoba koje imaju duševne smetnje i onih koji iste nemaju. Drugim riječima, osobama s duševnim smetnjama trebala bi biti omogućena ista onakva zdravstvena skrb za njihovo tjelesno zdravlje i sigurnost te za tjelesno zdravlje i sigurnost njihovih bližnjih kakva je omogućena i svim drugim članovima našega društva.
- 2) S obzirom na specifičnosti pristupa suzbijanju širenja te liječenja zaraze koronavirusom COVID-19 osobama koje su prethodno bile psihijatrijski liječene, to jest bolju od neke (teže) duševne smetnje, nužno je osigurati kontinuitet psihijatrijske skrbi u okvirima uobičajenih modaliteta liječenja zaraze koronavirusom COVID-19. Isto je nužno jer se u određenog broja takvih osoba može očekivati pogoršanje njihovog psihičkog stanja, bilo u okvirima (prirodnog) tijeka duševne bolesti bilo u okvirima narušenog tjelesnog stanja ili pak općenito zahtjevnijih, nepovoljnijih životnih uvjeta uslijed protuependemijskih mjera, uključivši i smanjenu dostupnost uobičajene zdravstvene skrbi.
- 3) Pogoršanje psihičkog stanja može se očekivati u određenog broja osoba koje prethodno nisu bile psihijatrijski liječene, to jest kod onih koje prethodno nisu imali izraženije duševne smetnje, također u okvirima narušenog tjelesnog stanja ili pak uslijed zahtjevnijih, nepovoljnijih životnih uvjeta uslijed protuependemijskih mjera, uključivši i smanjenu dostupnost uobičajene zdravstvene skrbi.
- 4) S obzirom na navedeno, tijekom epidemije se u određenog broja osoba koje su zaražene koronavirusom COVID-19 može se očekivati pojava psihijatrijskih hitnosti, to jest ugrožavajućeg ponašanja po zdravlje i sigurnost osobe s duševnim smetnjama ili nekoga drugoga (kao primjerice agitiranosti te suicidalnog i heteroagresivnog ponašanja), a isto se može očekivati kako kod osoba koju su prethodno imale psihičke smetnje tako i kod onih koje prethodno iste nisu imale. Agitirano ponašanje (to jest ugrožavajuće ponašanje koje nije cilju usmjereni) može se očekivati osobito u slučaju razvoja delirija uslijed pogoršanja tjelesnog stanja, te u okvirima sindroma sustezanja od konzumacije psihotaktivnih tvari i slično. U tim bi slučajevima bilo najispravnije konzultirati psihijatrijsku službu putem telefona/video poveznice te organizirati pregled u ustanovi u kojoj se bolesnik liječi radi same zaraze koronavirusom COVID-19 pritom poštujući sve nužne epidemiološke zaštitne mjere. Drugim riječima, agitacija i suicidalno/heteroagresivno ponašanje ne bi trebali biti indikacija za premještaj na odjel psihijatrije gdje, barem u ovome trenutku, nisu zadovoljeni uvjeti tjelesnog zbrinjavanja i liječenja zaraze koronavirusom (niti mogućeg organskog uzroka delirija koji bi bio u podlozi agitacije) niti su takvi odjeli trenutno dostatno sigurnosno opremljeni u smislu epidemioloških zaštitnih mjer. Isto je, s obzirom na trenutnu situaciju od velike važnosti, jer bi takava osoba mogla predstavljati sigurnosnu opasnost (u smislu unosa i širenja zaraze koronavirusom COVID-19) kako za druge bolesnike tako i za zdravstveno i

nezdravstveno osoblje. Zbrinjavanje, nadzor i liječenje ugrožavajućeg ponašanja bilo bi najuputnije osigurati u okvirima zasebne jedinice u ustanovi u kojoj se osoba liječi radi zaraze koronavirusom COVID-19, i to samo za vrijeme dok se neposredni rizik ugrožavajućeg ponašanja ne ukloni.

- 5) Vrijedi istaknuti kako je, poučeni iskustvom drugih zemalja koje su ranije te u većoj mjeri bile zahvaćene zarazom koronavirusom COVID-19, nužno omogućiti pravovremeno i nedvosmisleno potvrđivanje zaraze koronavirusom COVID-19 u osoba koje se trenutno nalaze na psihijatrijskom liječenju, a po eventualnoj potvrdi istoga bez odgode omogućiti nastavak tjelesne skrbi u okvirima ustanova koje su za isto primjereno organizacijski, stručno i sigurnosno opremljene, to jest u okvirima onih ustanova u kojima se liječe i sve druge osobe s zarazom (sukladno uobičajenim trijažnim načelima u tome smislu). Istim osobama bilo trebao bi biti omogućen nastavak, to jest kontinuitet psihijatrijske skrbi, po mogućnosti putem konzilijske službe. Isto je od velike važnosti kako bi se spriječio unos i ograničilo širenje koronavirusne zaraze među osobama s duševnim smetnjama koje su u pravilu bitno lošijeg tjelesnog zdravlja, bilo uslijed životnih navika (primjerice procjenjuje se da je među oboljelim od kroničnog oblika shizofrenije oko 80% pušača), starije životne dobi, opterećenosti psihofarmakološkom terapijom te bi mogla biti podložnija težim kliničkim slikama u slučaju zaraze koronavirusom. Drugim riječima, nužno je ograničiti svaku mogućnost unosa i prijenosa koronavirusne zaraze u psihijatrijskim jedinicama i ustanovama pri tome postupajući na isti način kao što je to i prema svim drugim osobama, to jest bolesnicima.
- 6) Imajući na umu zahtjeve ove izvanredne situacije i ugroze, te spremnost psihijatara Republike Hrvatske da se u skladu sa svojim liječničkim pozivom stave na raspolažanje u pružanju skrbi svima, a osobito pružanju skrbi i zaštiti prava osoba s duševnim smetnjama, potrebno je težiti organizaciji psihijatrijske skrbi na razini cijele zemlje na način da je:
 - a. Dostupna (24/7) konzilijsarna služba u okvirima ustanova gdje se zbrinjavanju osobe zaražene koronavirusom COVID-19 i to primarno telefonskom konzultacijom/video poveznicom ili izravnim pregledom poštujući sve epidemiološke zaštitne mjere, za potrebe liječenja svih osoba za sve četiri razine populacije, s naglaskom na prvu razinu populacije te drugu u svrhu nastavka liječenja osoba s duševnim smetnjama kako bi se održala dobra razina mentalnog zdravlja populacije u ovim posebice nepovoljnim vremenima.
 - i. Populacija prve razine: potvrđeni bolesnici s pneumonijom zaraženi koronavirusom COVID-19 koji se nalaze na liječenju i izloženo zdravstveno i nezdravstveno osoblje („front line“)
 - ii. Populacija druge razine: bliski kontakti zaraženih osoba, osobe pod sumnjom od zaraze, osobe s blagim simptomima zaraze koji su upućeni na liječenje.
 - iii. Populacija treće razine: osobe povezane s osobama prve i druge razine, poput članova obitelji, suradnika, prijatelja, djelatnika službi koje rade na aktivnostima za suzbijanje epidemije.
 - iv. Populacija četvrte razine: pripadnici opće populacije koji su zahvaćeni mjerama za sprečavanje i kontrolu epidemije

- b. Dostupna (24/7) konzilijskna služba unutar psihijatrijskih jedinica, i to primarno telefonskom konzultacijom/video poveznicom ili izravnim pregledom poštujući sve epidemiološke zaštitne mjere, za potrebe psihosocijalne podrške izloženom zdravstvenom i nezdravstvenom osoblje („*front line*“), te djelatnicima koji rade na suzbijanju širenja zaraze te djelatnicima službi za prevenciju i nadzor nad epidemijom

U epidemiji se psihijatrijska skrb organizira kao sveobuhvatna, te stalno dostupna za psihijatrijsko-psihološku podršku pacijentima, medicinskom i nemedicinskom osoblju, strogo poštujući pravila dobre liječničke prakse i medicinski opravdanih epidemioloških postupaka, a u suradnji s drugim strukama uključenim u zaštitu mentalnog zdravlja uključujući psihološku službu.